तद्भेदावाह— आलम्बनोद्दीपनाख्यौ तस्य भेदावुभौ स्मृतौ । स्पष्टम् । तत्र—

आलम्बनं नायकादिस्तमालम्ब्य रसोद्गमात् ॥ २९॥ आदिशब्दान्नायिकाप्रतिनायिकादयः। अत्र यस्य रसस्य यो विभावः स तस्वरूपवर्णने वक्ष्यते। तत्र नायकः—

त्यागी कृती कुलीनः सुश्रीको रूपयौवनोत्साही। दक्षोऽजुरक्तलोकस्तेजोवैदग्ध्यशीलवाकेता।। ३०॥ दक्षः क्षिपकारी । शीलं सद्धत्तम् । ऐवमादिगुणसंपन्नो नेता नायको भवति।

तद्भेदानाह—

रेन्त

व्यः

यस्त

पा-

गवा

पत्वं प्रत्ये

न्या-

ावाः ान्तः

दितं

व्य-

म्ब

नेकः

इस

Ifd,

न्याः

धीरोदात्तो धीरोद्धतस्तथा धीरललितश्च । धीरप्रशान्त इत्ययम्रक्तः प्रथमश्चतुर्भेदः ॥ ३१ ॥ स्पष्टम् । तत्र धीरोदात्तः—

अविकत्थनः क्षमावानतिगम्भीरो महासत्त्वः । स्थेयाचिगूढमानो घीरोदात्तो दृढवतः कथितः ॥ ३२ ॥ अविकत्थनोऽनात्मश्चाषाकरः । महासत्त्वो हर्षशोकाद्यनमिमूत-स्वमावः । निगूढमानो विनयच्छन्नगर्वः । दृढवतोऽङ्गीकृतनिर्वाहकः । यथा—रामयुधिष्ठिरादिः ।

इति शेषः ॥ तद्भेदौ विभावप्रकारौ । तस्य विभावस्य ॥ नायकादिरिति । नायको रतेर्नायकः आलम्बनं तं नायकादिमालम्बय विषयीकृत्य ॥ त्यागी दाता । कृती वीरः । कुलीनः सत्कुलोद्भवः । उत्साहः कर्मण्यध्यवसायः । रूपादित्रयवान् । निगूढाभिप्रायज्ञत्वं वैदग्ध्यम् । शीलं सद्दृत्तम् । नेता नायकः तद्भेदान्नायकप्र-कारान् ॥ अतिगम्भीरो दुरववोधाभिप्रायः । स्थेयान् कर्मणि स्थिरतरः ॥

^{1.} इयं गाथा षट्चरणात्मका । एवमप्रेऽपि ॥

१. 'कृती कृतज्ञः' इत्यधिकं ग्-पुत्तके. २. 'यवम्-' इति फिक्का ग्-पुत्तके नात्ति. ३. महा-सत्त्वपदय्याख्या ग्-पुत्तके नात्ति. साहि ० ९